

03.05.2020

Recunoaște-L pe Domnul în toate căile tale

Prov. 3:1-10 (Prov. 3:5-6)

Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta!

Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările.

A-L recunoaște pe Domnul în toate căile vieții înseamnă a ține cont de prezența Lui, de autoritatea Lui și de binecuvântarea venită de la El în toate afacerile vieții. Sunt mulți oameni care nu-L recunosc pe Dumnezeu, care nu acceptă să se supună autorității Sale și care nu apreciază binecuvântările Lui. Dar, dacă privim la oameni, la atitudinea lor față de Dumnezeu și la finalul vieților lor, noi ne putem da seama cine sunt cu adevărat avantajați. Psalmii 14 și 53 ne spun, „Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu””. Cei care nu-L recunosc pe Dumnezeu sunt de fapt „nebuni (fără minte)”, cu toată inteligența lor și cu toate resursele lor pe pământ. Ei sunt de fapt sub amenințarea nimicirii din partea lui Dumnezeu și acest lucru nu poate fi evitat (vezi și Ps. 73). Ce presupune să-L recunoaștem pe Domnul în toate căile noastre?

1. Să ai ca temelie a vieții învățătura cuvântului lui Dumnezeu (v. 1-2)

Viața are nevoie de învățătură. Multe învățături ale oamenilor sunt bune, dar nu toate. Noi ne referim însă la învățătura cuvântului lui Dumnezeu care este cu adevărat bună pentru viața pământească cât și pentru viața veșnică (vezi Ps. 119). Învățăturile de aici se referă la cele care vin de la Dumnezeu prin Scriptură. Îndemnul de aici este acela de a nu uita asemenea învățături și de a le păstra în inimă (vezi Lc. 8:15-18; vezi și 2 Tim. 3:14-17; Fapte 20:32). Când cineva se va baza pe cuvântul lui Dumnezeu în viață și-l va împlini, el va fi binecuvântat cu viață lungă (este vorba în special de viață veșnică) și cu pacea lui Dumnezeu (adevărata pace – vezi Ioan 14:27; vezi și Mat. 7:24-27).

Noi trebuie să știm că cuvântul lui Dumnezeu nu este o filozofie de viață sterilă și moartă ci este „viu și lucrător” (vezi Evr. 4:12-13). Aceasta înseamnă că urmărirea învățăturii cuvântului lui Dumnezeu în viața ta te face să experimentezi prezența și lucrarea reală a lui Dumnezeu în viața ta (vezi Fap. 20:32).

2. Să fii preocupat de formarea și desăvârșirea unui caracter plăcut lui Dumnezeu (v. 3-4)

Pentru foarte mulți oameni, preocuparea vieții lor este de a fi fericiți, sau de a agonisi multe averi materiale, sau de a fi realizați în plan social, etc. Acestea sunt obiective pământești și care pier odată cu viața pe acest pământ (deci doar până la mormânt). Credincioșii însă sunt preocupați să-și formeze și să-și desăvârșescă un caracter asemenea Domnului Isus Cristos, un caracter după voia lui Dumnezeu (vezi Efes. 4:11-16; 2 Cor. 3:18; 3 Ioan 1:1-3; 2 Pet. 1:1-11; cap. 3). Pentru mulți preocuparea pentru un caracter plăcut lui Dumnezeu nu pare rentabil în lume. Însă atunci când „bunătatea și credincioșia” sunt obiectivul vieții tale, atunci când ele sunt urmărite cu perseverență până la capătul vieții din toată inima ta, Dumnezeu te va binecuvânta cu „trecere și minte sănătoasă înaintea Lui și înaintea oamenilor” (v. 3-4). Tocmai acest lucru va arăta folosul unui caracter plăcut lui Dumnezeu.

Unul dintre exemplele strălucite ale binecuvântării unui caracter plăcut lui Dumnezeu este istoria vieții lui Iosif (Gen. 37-50). Nimeni nu se aștepta ca Iosif, care a urmărit să aibă un caracter plăcut lui Dumnezeu, să câștige ceva de pe urma preocupării lui, mai ales în Egipt. Însă realitatea a fost cu totul alta: Dumnezeu l-a urmărit pe Iosif și l-a propulsat să devină marele demnitat și salvator al Egiptului și al întregului Orient Mijlociu în vremea lui. Implicarea lui Dumnezeu în viața lui Iosif este atât de reală și atât de binecuvântată încât Iosif a devenit un monument impunător în istorie a împlinirii cuvintelor din Prov. 3: 3-4.

3. Să fie Dumnezeu centrul vieții tale și Cel care te conduce în toate afacerile tale (v. 5-8)

Sunt câteva porunci date celui credincios aici: „Încrede-te în Domnul din toată inima ta”, „Nu te bizui pe înțelepciunea ta”, „Recunoaște-L în toate căile tale”, „Nu te socoti singur înțelept”, „Teme-te de Domnul” și „Abate-te de la rău”. Toate aceste porunci îl fac pe omul credincios să-L implice pe Dumnezeu în toate afacerile sale și să țină cont în toate de voia și de poruncile Lui. Un asemenea om este prezentat în Biblie (în special în Vechiul Testament) ca acela care umblă cu Dumnezeu (vezi Enoh – Gen. 5:24; și alții), adică care trăiește în armonie cu Dumnezeu, este condus, cârmuit și protejat în toate de Dumnezeu. El nu face rabat de la voia lui Dumnezeu. Viața lui este marcată de Dumnezeu (vezi felul în care Pavel își definește viața lui creștină – Gal. 2:20). Binecuvântările care rezultă dintr-o asemenea viață sunt: Dumnezeu îi va netezi cărările” și „Aceasta va aduce sănătate trupului tău și răcorire oaselor

tale” (în opoziție cu viața trăită în păcat – vezi Ps. 32:2-5). Viața trăită sub umbrela lui Dumnezeu este cu adevărat o viață binecuvântată, nicidecum înrobitoare și chinuitoare.

Din nou, observăm că Dumnezeu își face simțită prezența în viața unui asemenea om prin netezirea căilor lui și prin sănătatea și binecuvântarea ce el o experimentează de-a lungul vieții.

4. Să cinstești pe Domnul cu posesiunile tale materiale (v. 9-10)

Dumnezeu nu este un Dumnezeu doar pentru viața spirituală; El este un Dumnezeu și pentru viața materială. Nimeni nu poate să spună că domeniul vieții materiale scapă de sub autoritatea lui Dumnezeu, așa că noi, oamenii, putem face regulile pentru acest domeniu așa cum am vrea noi și pentru folosul nostru, doar. Atunci când oamenii L-au scos pe Dumnezeu afară din viața materială ei nu s-au simțit ușurați și cu adevărat liberi. Ei au ajuns să constate că fără Dumnezeu domeniul material se prăbușește și, fără implicarea Lui în acest domeniu, oamenii ajung să se împovăreze cu necazuri și cu probleme imposibil de rezolvat. Credincioșii înțeleg că Dumnezeu trebuie recunoscut și cinstit și în domeniul vieții materiale.

Așadar, cel credincios este chemat să-L cinstească pe Dumnezeu și cu averile sale materiale și cu banii lui. El trebuie să recunoască că a-L cinsti pe Dumnezeu cu averile sale materiale nu derivă din faptul că, din moment ce Dumnezeu este Domn suprem, este obligat să-L cinstească sau că Dumnezeu ar avea nevoie de averile noastre sau de banii noștri. A-L cinsti pe Dumnezeu cu averile noastre materiale decurge din faptul că acestea provin de la Dumnezeu și că fără El ne va fi imposibil să le agonisim. A-L onora cu cele dintâi roade din tot venitul nostru nu înseamnă că Dumnezeu este un despot căruia nu pe poți opune. Înseamnă de fapt că, atunci când Îl onorezi pe Dumnezeu cu cele dintâi roade (de fapt cu cele mai bune roade) din tot venitul nostru înseamnă revărsarea asupra noastră a unei binecuvântări extraordinar de abundente (vezi v. 9-10). Vom constata că vom avea cu atât mai mult cu cât dăm Domnului mai mult și cu mare bucurie (vezi 2 Cor. 9).

În felul acesta, noi vom constata că, atunci când Dumnezeu va fi cinstit de noi cu averile noastre materiale (după cuvântul Lui) abia atunci vom cunoaște abundența binecuvântărilor lui Dumnezeu așa cum oamenii fără Dumnezeu nu o pot cunoaște (vezi și Deut. 28:8-14).

Întrebări pentru studiu biblic:

1. Privește la Ps. 1:1-3. Cum este caracterizat omul neprihănit, plăcut lui Dumnezeu?
2. Ce anume îi dă creșterea maiestoașă și binecuvântată? (vezi v. 3)
3. Cum sunt văzuți cei răi? De ce viața lor nu poate fi considerată binecuvântată?
4. Privește la Matei 5:1-12. Ce anume dă adevărata binecuvântare omului?
5. În Mat. 5:13-16 îl vedem pe omul „fericit”, așa cum îl prezintă Domnul Isus. De ce un om „fericit” este valoros în lume?
6. Avraam și Lot au fost oameni care au avut parte de binecuvântarea lui Dumnezeu (vezi Gen. 12-13). Ce diferență vezi între cele două personaje din pasajele Gen. 19:5-9 și Gen. 23:3-6? De ce această diferență (vezi Gen. 14:21-15:6; 12:10-13)?
7. Privește în Ps. 119:9-11 și Ps. 119:105. Ce caracterizează viața și umblarea omului de aici? Cum afectează cuvântul lui Dumnezeu pe acest om (tânăr sau bătrân)?
8. Ce fel de om este prezentat aici de Pavel (Rom. 13:11-14)? Ce îl face să fie pregătit pentru judecata care va veni?
9. Ce suntem noi înaintea lui Dumnezeu și în lume (1 Cor. 4:1-2; 1 Pet. 4:10-11)?
10. Ce spune Pavel despre credincioșii din Macedonia? (2 Cor. 8:5) De ce este important ca noi să fim asemenea oameni?
11. De ce este importantă trăirea după voia Domnului pe pământ (vezi Mat. 7:21-27)?
12. Ce fel de om a fost Noe în lumea în care a trăit (Gen. 6:9)?